

писалъ записка, въ която казва, че «Лора се застреля сама». Тази записка неможе да се тълкува въ негова вреда въ смисълъ, че е искалъ да Излъже дори предъ самата си смъртъ. По-скоро трѣбва да се приеме, че у него се е появило желанието да каже истината, да не остане съмнение върху него, че той е убиецъ на жена си и съ това да се очерни името му.

Освенъ това никой отъ разпитанитѣ, които добре познаватъ и двамата и техниятъ семеенъ животъ, не посочватъ на нѣкой мотивъ, който да е подтикналъ Яворовъ да убие жена си. Може да се предполага, че и той я е ревнувалъ отъ нѣкого, обаче не се изтъква такава личностъ, за да бѣде провѣрено това. Имало е слухове, че тя иска да се върне при първия си мжжъ, но това е абсолютно невѣрно, (това свидетелства Свобода Цекова).

Тѣй сжщо, нѣма такова значение, за да подбуди единъ мжжъ да убие жена си и факта, че Лора е искала да замине за странство. Това би могло да послужи за мотивъ, но въ момента на тръгване вече, ако бѣде безъ съгласие на мжжа. Но и това намерение на покойната не е било сериозно, както установяватъ нѣкои отъ свидетелитѣ, защото преди всичко, тя не е искала да замине скритомъ и сама безъ мжжа си и на второ мѣсто, тя не е мислила да заминава за дълго време. Обстоятелството, че дветѣ ѝ писма, писани отъ нея на 28/XI т. е. два дни преди смъртъта си, въ които пише на сестра си въ Парижъ, и до друга приятелка, че щѣла да замине въ недѣля за Парижъ сж останали неизпратени, показва сжщо, че нейното намерение да замине не е било сериозно, още повече, че тя следъ недѣлята за въ четвъртъкъ е канила приятелки у дома си на гости.

Отъ всичко гореизложено не може да не се приеме, че случая е самоубийство, следователно нѣма извършено престѣпление

Повече способности за продължение на следствието не се представятъ, за това сжгл. чл. 99 отъ угл. сждопроизвод. постановявамъ: